

Елисавета Багряна

Видение

Вън ходи край къщи и пее отново
април, цветоносеца блед.
И дъха зелената пролет отрова,
по-сладка от вино и мед.

Как душно и тясно е в нашата стая,
как силно ме тегли навън.
Това, що разказвам, самичка не зная
наяве ли бе, или сън.

Видях аз морето – зелено и тъмно,
и белият кораб на път.
Край някакъв бряг неизвестен се съмна,
де много сирени тръбят.

Невиждани хора, нечути езици,
обветрени, млади лица
и сини очи с разширени занеце,
и смели, и волни сърца...

Но ти, недоволен и мрачен, отмеряш
пет стъпки напред и назад.
И моя глес млъква, смутен и треперящ,
треперящ от горест и яд.

Напразно. Отровата вече проникна.
В кръвта ми киряща се вля.
И чувствавам вече – на плещите никнат
две силни, две волни крила.

КРАЙ

© Елисавета Багряна

Източник: Словото

Набиране: Елена Николова

Издание: Елисавета Багряна. „Амазонка. Избрана лирика в два тома.“ „Български писател“. С. 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11669>]